

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I forrige Rigsdagssamling fremsatte Krigsministeriet i Landstinget et Lovforslag om Bemyndigelse for Regeringen til at afhænde Fredericia Fæstningsværker samt til at ophæve de Indskrænkninger, som paa ligge de Grunde, der ligge inden for Demarkationslinierne sammesteds. Under Behandlingen i Landstinget blev Lovforslaget forandret saaledes, at det kun kom til at omfatte Nedlægningen af Citadellet i Fredericia, og det blev i denne Form oversendt til Folketinget, hvor det blev underkastet Iste Behandling og derefter henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer, som dog ikke blev valgt inden Samlingens Slutning. Det Lovforslag, der herved forelægges, er ganske overensstemmende med, hvad der saaledes i sidste Rigsdagsamling blev vedtaget af Landstinget.

Med Hensyn til Lovforslaget skal Krigsministeriet bemærke, at Grunden til dets Fremkomst væsentligst skyldes Hensyn til Fredericia Kommune. Denne har allerede i Skrivelse af 24de Oktober 1888 andraget om, at Demarkationslinien om Citadellet maatte blive hævet, saaledes at de inden for denne liggende Arealer kunde bebygges. Som Begrundelse herfor anførte Kommunen, at denne Demarkationslinie alt længe havde været hemmende for Byens Udvikling ved at hindre Anlæg af Gader, der skulde føre fra Ost ned mod Havnen, og at Allempene ved den ere forøgede, efter at de fleste af de Gader, der i den østlige Del af Fredericia føre fra Nord mod Syd, ere bebyggede helt ned til Demarkationslinien. Hvad angaar selve Citadellets Areal, da har Fredericia Kommune i Skrivelse af 12te April 1892 udtalt, at den vilde anse det for i høj Grad ønskeligt, om den kunde blive Ejer af dette. Da Citadellet i Fredericia ikke nu længere har nogen militær Betydning, og da Staten ikke i andre Djemed har Brug for den Grund, hvorpaa det ligger, og ej heller har nogen Indtægt af Betydning, af denne, har man ment, at der var Anledning til at søge at inddrage Kommuniens Duster.

Med Hensyn til Størrelsen og Bestaffenheden af de Arealer, som der er Tale om

at sælge eller befri for de Servitutter, der forhindre deres Bebyggelse, skal man oplyse følgende:

Citadellet i Fredericia har et Areal af 392,680 Kv.-Alen eller ca. 28 Tdr. Land, der vil kunne sælges med Undtagelse af nogle mindre Grundstykker, i alt 11,600 Kv.-Alen store, hvorpaa der er opført Bygninger, der benyttes af Garnisonen i Fredericia, og som ikke kunne undværes. Hele Areallet egner sig til Opdyrkning og Havebrug, og vil kunne anvendes som Byggegrunde, uden at det bliver nødvendigt at foretage Jordarbejder af nogen Betydning paa dem.

Det Areal, som ligger inden for Citadellets Demarkationslinie, og som ikke maa bebygges, inden de paa det hvilende Indskrænkninger ere ophævede, har en Størrelse af ca. 24 Tdr. Land. De omhandlede Indskrænkninger ere dog allerede ophævede paa den Del af dette Areal, af ca. 4 $\frac{1}{2}$ Td. Lands Størrelse, hvorpaa i sin Tid er opført det kgl. Døvsstummeinstitut og Garnisonshospitalet. Hele den øvrige Del af Areallet inden for Demarkationslinien ejes af Fredericia Kommune og benyttes for Tiden til Have- og Agerbrug, men vil formentlig efterhaanden kunne afhændes som Byggegrunde, naar de paa det hvilende Servitutter ophæves.

Om Størrelsen af det Beløb, som kan ventes at ville indkomme ved Salget af Citadellets Grund og Eftergivelsen af Demarkationsservituttet, har der været ført Forhandlinger mellem Finansministeriet og Krigsministeriet, men er man herved kommen til det Resultat, at der ikke paa Sagens nuværende Standpunkt kan have nogen begrundet Mening herom, fordi Størrelsen vil afhænge af forskellige Momenter, som kun kunne oplyses ved i det enkelte gaaende Undersøgelser og Etøn og ved direkte Forhandlinger med Kommunen. Men disse Forhandlinger vil det næppe være muligt at gennemføre, førend et fast Grundlag for en mulig Overenskomst er givet ved en Lovhjemmel for, at Citadellet overhovedet kan nedlægges.